KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 13
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

36 ksiąg · 443 różnych siglów · 746 wystąpień · 827 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
1 Sm 1 Księga Samuela 2
Ps Księga Psalmów 2
Prz Księga Przysłów 5
Koh Księga Koheleta 7
Iz Księga Izajasza 7
Jr Księga Jeremiasza 8
Ez Księga Ezechiela 8
Mt Ewangelia według św. Mateusza 8
Mk Ewangelia według św. Marka 10
Łk Ewangelia według św. Łukasza 11
J Ewangelia według św. Jana 12
Dz Dzieje Apostolskie 13
Rz List do Rzymian 13
1 Kor 1 List do Koryntian 15
2 Kor 2 List do Koryntian 17
Ga List do Galatów 18
Ef List do Efezjan 18
Flp List do Filipian 20
Kol List do Kolosan 20
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 21
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 22
1 Tm 1 List do Tymoteusza 22
2 Tm 2 List do Tymoteusza 23
Tt List do Tytusa 23
Hbr List do Hebrajczyków 23
Jk List św. Jakuba Apostoła 24
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 25
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 26
1 J 1 List św. Jana Apostoła 26
2 J 2 List św. Jana Apostoła 27
Jud List Judy 27
Ap Apokalipsa św. Jana 27

Księga Rodzaju

Rdz 4,7

Lekcja 13: s. 21

7 Czyż nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a przecież ty możesz nad nim panować".

Księga Wyjścia

Wj 20,16

Lekcja 13: s. 13

16 Nie złożysz kłamliwego zeznania przeciwko swojemu bliźniemu.

Wj 23,1

Lekcja 13: s. 13

1 Nie będziesz rozgłaszał fałszywych pogłosek. Nie weźmiesz udziału w spisku ze złoczyńcą, by świadczyć na korzyść bezprawia.

Księga Kapłańska

Kpł 19,15–16

Lekcja 13: s. 10

15 Nie będziecie popełniać nadużyć w sądzie: nie będziesz stronniczy na korzyść biednego ani nie będziesz w szczególny sposób traktował bogatego, lecz sprawiedliwie będziesz sądził swojego bliźniego. 16 Nie będziesz szerzył plotki wśród ludzi, nie będziesz nastawał na życie bliźniego - Ja jestem PANEM!

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 5,20

Lekcja 13: s. 13

20 Nie złożysz kłamliwego zeznania przeciwko swojemu bliźniemu.

Pwt 6,5

Lekcja 13: s. 4

5 Będziesz miłował PANA, twojego Boga, całym swoim sercem, całą swoją duszą i z całej swojej mocy.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 13: s. 23

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie. Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na serce".

Księga Psalmów

Ps 1,1

Lekcja 13: s. 21

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców,

Ps 9,2

Lekcja 13: s. 14

2 Całym sercem będę Cię sławił, PANIE, będę opowiadał wszystkie Twoje cuda,

Ps 10,2–11

Lekcja 13: s. 13

2 Pycha bezbożnika niszczy ubogiego. Oby bezbożni zaplątali się w zamysły, które uknuli! 3 Bezbożny przechwala się swymi pragnieniami, wyzyskiwacz bluźni i znieważa PANA. 4 Bezbożny mówi w swej pysze: "Jego gniew nie skarci! Nie ma Boga!". 5 Głupie są jego myśli, jego drogi są zawsze obrzydliwe. Odrzucił od siebie Twoje wyroki, gardzi swymi nieprzyjaciółmi. 6 Myśli sobie: "Ja się nie zachwieję! Nie zaznam zła po wszystkie pokolenia!".

7 Jego usta pełne są zdrady i trucizny, swoim językiem zadaje ból i cierpienie. 8 W zaroślach robi zasadzkę, w ukryciu zabija niewinnego. Jego oczy śledzą nędzarza. 9 Ukryty jak lew czatuje w szałasie, czyha, by schwytać ubogiego. Porywa ubogiego, łowiąc go w swe sieci. 10 Zadręcza sprawiedliwego, sprytnie się ustawia, by znieważyć nędzarza. 11 Myśli sobie: "Bóg zapomniał, odwrócił swoje oblicze, nigdy tego nie zobaczy!".

Ps 15,1–3

Lekcja 13: s. 10

1 Psalm Dawida. PANIE, kto zagości w Twym
namiocie, kto zamieszka na Twej świętej górze? 2
Ten, kto postępuje nienagannie, czyni
sprawiedliwość, kto mówi prawdę w swoim sercu,
3 kto swym językiem nie kłamie, nie czyni zła
bliźniemu i nie znieważa sąsiada.

Ps 19,8–12.15

Lekcja 13: s. 2, 9, 13

8 Prawo PANA jest doskonałe, daje ludziom
pokrzepienie. Świadectwo PANA jest wiarygodne,
ono daje mądrość ludziom prostym. 9 Nakazy
PANA są prawe, rozweselają serce. Przykazanie
PANA jest jasne, oświeca oczy. 10 Bojaźń PANA
jest czysta, trwa na wieki. Sądy PANA są słuszne,
wszystkie są sprawiedliwe. 11 Godniejsze
pożądania niż złoto i mnóstwo drogich kamieni,
słodsze od miodu, od słodyczy, która sączy się z
plastra. 12 Także Twój sługa jest o nich pouczony,
a kto je zachowuje, otrzyma wielką nagrodę.

15 Niech będą Ci miłe słowa ust moich i myśli
mego serca, PANIE mój, moja skało i odkupicielu!

Ps 20,8

Lekcja 13: s. 14

8 Jedni chlubią się rydwanami, inni zaś końmi, a
my imieniem PANA, Boga naszego.

Ps 23,1–6

Lekcja 13: s. 20

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak
mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym
odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie
po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje
imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie
ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i
laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną
stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi
głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie
dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA
po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 13: s. 22

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i
wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego
mieszkańcy.

Ps 31,18

Lekcja 13: s. 13

18 PANIE, niech się nie zawiodę, gdy wołam do
Ciebie. To bezbożni niech się zawiodą i zamilkną
w krainie umarłych.

Ps 37,1–40

Lekcja 13: s. 20, 22

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani
nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości,
2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną
jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń
dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim
kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni
pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe
kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją
prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w
ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość
temu, komu się powodzi, ani człowiekowi
podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć
oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił.
9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU
posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni,
daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie
będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się
rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny
prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego
zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że
jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają
miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i
nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz
ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk
będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż
wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona
bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN
podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich
dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie
zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu
będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą,
wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak
dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan
błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie,
zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki
człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24
Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma
go za rękę. 25 Byłem młodzieńcem i już się
zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego,

by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o chleb żebrało.

[26] On w każdym czasie lituje się i pożycza, błogosławione będzie jego potomstwo. [27] Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na wieki. [28] Bo PAN miłuje prawość i nie opuści swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki. Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo bezbożnych wyginie. [29] Sprawiedliwi posiądą ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. [30] Usta sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego język głosi sprawiedliwe wyroki.

[31] W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego nogi. [32] Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, [33] lecz PAN nie zostawi go w ręku tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie sądzony. [34] Wyczekuj PANA i idź drogą, którą wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię, ujrzysz, jak giną bezbożni. [35] Widziałem, jak bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr rozłożysty.

[36] Przechodziłem obok, a już go nie było, szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. [37] Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. [38] Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni, wyginie potomstwo bezbożnych. [39] A sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest ich obrońcą w czasie utrapienia. [40] Wspomaga ich PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 39,2

Lekcja 13: s. 14

[2] Powiedziałem: Będę strzegł dróg moich, aby nie zgrzeszyć językiem. Nałożę ustom wędzidło, gdy przeciwko mnie stanie bezbożny.

Ps 44,9

Lekcja 13: s. 14

[9] Stale chlubić się będziemy Bogiem, wiecznie będziemy sławić Twoje imię.

Ps 51,3–6

Lekcja 13: s. 20

[3] Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź nieprawość moją. [4] Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego. [5] Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. [6] Przeciwko Tobie samemu zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu.

Ps 75,2–9

Lekcja 13: s. 14

[2] Sławimy Cię, Boże, sławimy Twe imię, bo jest bliskie! Opowiemy o Twoich cudach. [3] "Gdy wyznaczę porę, sam będę sądził sprawiedliwie! [4] Choćby zachwiała się ziemia ze swymi mieszkańcami, to jednak Ja umocnię jej kolumny. [5] Mówię do pyszałków: «Nie bądźcie pyszni!» i do bezbożnych: «Nie bądźcie pewni siebie! [6] Nie podnoście wyniośle swojego czoła, nie mówcie bezczelnie i zarozumiale!»".

[7] Bo sąd nie przychodzi ze wschodu ani z zachodu, ani z gór, ani z pustyni, [8] lecz Bóg jest Sędzią: tego poniża, tamtego wywyższa. [9] Gdyż w ręku PANA jest kielich pełen mocnego wina; On z niego nalewa - aż do dna go wypiją. Będą pić wszyscy bezbożni na ziemi.

Ps 119,9.11.16.49–50.92.104

Lekcja 13: s. 9, 21, 22

[9] W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę? Zachowując Twoje słowa!

[11] W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

[16] Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o Twych słowach.

[49] Wspomnij o Twojej obietnicy, danej słudze Twemu, bo z nią wiążę moją nadzieję. [50] Ona pokrzepia mnie w utrapieniu, gdyż słowo Twoje daje mi życie.

[92] Gdybym nie rozważał Prawa Twego, zapewne zginąłbym upokorzony.

[104] Dzięki Twoim przykazaniom jestem rozumny, toteż nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa.

Ps 141,3

Lekcja 13: s. 14

[3] PANIE, postaw straż przy moich ustach strzeż bramy warg moich.

Ps 145,1–7

Lekcja 13: s. 14

[1] Pieśń pochwalna Dawida. Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu! będę wysławiał Twe imię, po wieczne czasy! [2] Każdego dnia będę Cię wysławiał i wychwalał Twe imię po wieczne czasy! [3] Wielki jest PAN i godny wielkiej chwały, a Jego wielkość nie ma granic. [4] Wszystkie pokolenia będą głosiły dzieła Twoje i opowiadały o Twojej potędze. [5] Będą głosiły wspaniałą chwałę Twego majestatu a ja opowiem cuda Twoje.

6 Będą opowiadać o potędze Twoich dzieł
zdumiewających, a ja będę wielbić wielkość
Twoją. 7 Będą przypominać niezmierną Twą
dobroć i cieszyć się Twą sprawiedliwością.

Ps 150,1–6

Lekcja 13: s. 14

1 Alleluja! Chwalcie Boga w Jego świątyni,
chwalcie Go w Jego niebiańskiej twierdzy. 2
Chwalcie Go za Jego potężne dzieła, chwalcie za
niezmierną Jego wielkość. 3 Chwalcie Go
dźwiękiem rogu, chwalcie lirą i cytrą. 4 Chwalcie
Go bębnem i tańcem, chwalcie na strunach i
flecie. 5 Chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach,
chwalcie na cymbałach brzęczących.

6 Wszystko co żyje, niech chwali PANA. Alleluja!

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 13: s. 20, 22

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na
swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu
staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje
ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych
oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła.
8 To da moc twemu ciału i twardość twoim
kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i
pierwocinami ze wszystkich twych plonów.

10 Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje
tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź,
mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się
Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego
karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.

25 Nie musisz się lękać nagłej trwogi ani burzy,
która uderzy w bezbożnych, 26 bo PAN ciebie
wesprze, On twoją nogę uchroni przed sidłem.

Prz 4,24

Lekcja 13: s. 13

24 Przewrotność ust odsuń od siebie i oddal
złośliwość warg.

Prz 6,12.16–19.23

Lekcja 13: s. 9, 13

12 Człowiek nikczemny i niegodziwy chodzi ze
złością na ustach,

16 PAN nienawidzi sześciu rzeczy, siedem budzi w
Nim odrazę: 17 wyniosłe oczy, kłamliwy język, ręce
przelewające krew niewinną, 18 serce kryjące złe
zamiary, nogi, które biegną do złego, 19 fałszywy
świadek ziejący kłamstwem i ten, kto wznieca
spory wśród braci.

23 Bo przykazanie jest lampą, pouczenie -
światłem, a karcące upomnienie - drogą życia.

Prz 8,13

Lekcja 13: s. 13

13 Bojaźń PANA każe zła nienawidzić, więc
nienawidzę pychy i wyniosłości, złego
postępowania i ust obłudnych.

Prz 9,7–9

Lekcja 13: s. 12

7 Kto upomina szydercę, zostanie upokorzony, kto
gani przewrotnego, naraża się na zniesławienie. 8
Nie dawaj przestróg szydercy, aby cię nie
znienawidził, upomnij mądrego, a zyskasz jego
miłość. 9 Udziel nauk mądremu, a stanie się
mądrzejszy, poucz prawego, a pomnoży swą
wiedzę.

Prz 10,12.18–19

Lekcja 13: s. 12, 13, 14, 20, 21

12 Nienawiść wznieca spory, a miłość przebacza
grzechy.

18 Kto przechowuje w sobie nienawiść - ma w
ustach kłamstwo, a kto rozgłasza oszczerstwa,
jest głupcem. 19 Gadulstwo sprzyja grzechowi, kto
czuwa nad wargami, jest rozumny.

Prz 11,9.11.13–14

Lekcja 13: s. 7, 8, 9, 10, 12, 22

9 Niegodziwiec niszczy bliźniego złym słowem, ale
prawi znajdą ocalenie dzięki wiedzy.

11 Błogosławieństwo prawych wznosi miasto, lecz
usta bezbożnych obracają je w ruinę.

13 Kto lubi plotki, nie dochowa tajemnicy, ale kto
jest wierny, umie ją zachować. 14 Bez trafnych
zarządzeń upada naród, a zwycięstwo zależy od
wielu doradców.

Prz 12,18.22

Lekcja 13: s. 3, 12, 13

18 Bywa, że ktoś rani słowem jak mieczem, lecz
język mądrych uzdrawia.

22 Kłamliwe usta budzą odrazę w PANU, służący
prawdzie cieszą się Jego życzliwością.

Prz 13,3.10

Lekcja 13: s. 12, 13

3 Kto pilnuje swych warg, chroni życie, a kto
nieustannie je otwiera, zdąża do zguby.

10 Zarozumiałość zawsze rodzi spory, mądrzy są ci, co przyjmują rady.

Prz 14,25

Lekcja 13: s. 12

25 Prawdomówny świadek ratuje życie, a kto zionie kłamstwem, pogarsza sprawę.

Prz 15,1.4.22–23.28

Lekcja 13: s. 3, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 22

1 Łagodna odpowiedź uśmierza zapalczywość, a obraźliwe słowo wzmaga gniew.

4 Łagodny język jest źródłem życia, natomiast złośliwy - niszczy ducha.

22 Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą doradców będą wykonane. 23 Człowiek znajduje radość w wypowiedziach ust swoich, jakże przyjemne jest słowo wypowiedziane w stosownym czasie.

28 Serce prawego rozważa odpowiedź, a usta przewrotnych tryskają złością.

Prz 16,21.24.28.32

Lekcja 13: s. 10, 12, 13

21 Kto ma mądre serce, zyskuje imię pojętnego, a życzliwość w mowie poszerza wiedzę.

24 Słowa życzliwe są plastrem miodu, słodyczą duszy i zdrowiem kości.

28 Człowiek obłudny wznieca kłótnie, a plotkarz rozdziela przyjaciół.

32 Więcej wart cierpliwy niż siłacz, ten, kto panuje nad sobą, wart więcej niż zdobywca miasta.

Prz 17,9.14.17.27

Lekcja 13: s. 7, 8, 10, 11, 12, 13, 21

9 Jeśli chcesz, żeby cię ludzie kochali, przebaczaj im winy, bo ten, kto jest pamiętliwy, traci przyjaciół.

14 Zaczynać kłótnie - to jakby dać upust wodzie. Wycofaj się, zanim spór wybuchnie!

17 Przyjaciel kocha w każdym czasie, a rodzony brat wspiera w przeciwnościach.

27 Kto panuje nad słowami, zdobywa wiedzę, a kto czuwa nad swym duchem, jest człowiekiem roztropnym.

Prz 18,2.8.13.15.17.21

Lekcja 13: s. 3, 12, 13, 14

2 Głupiec nie ma upodobania w roztropności, a tylko w pomysłach swojego serca.

8 Słowa plotkarza są jak przysmaki, docierają aż do głębi wnętrzności.

13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia głupotę i ściąga na siebie hańbę.

15 Serce pojętne osiąga roztropność, a ucho mądrych przyciąga wiedzę.

17 Kto pierwszy przedstawia swą sprawę, zdaje się mieć słuszność, ale kiedy głos zabierze przeciwnik, zaczyna się spór.

21 Życie i śmierć zależą od języka, każdy będzie spożywał owoce, jakie lubi.

Prz 19,5.25

Lekcja 13: s. 12, 13

5 Fałszywy świadek nie uniknie kary, nie uratuje się, kto rozgłasza kłamstwo.

25 Uderz szydercę, a niedoświadczony się zreflektuje, gdy upomnisz pojętnego, pogłębi swą wiedzę.

Prz 20,3.5.19.22.30

Lekcja 13: s. 7, 10, 12, 13, 14, 21

3 Sławę zyskuje człowiek, który przerywa spór, ale każdy głupiec lubi się kłócić.

5 Rada w sercu człowieka jest głęboką wodą, lecz człowiek roztropny potrafi z niej czerpać.

19 Kto ugania się za plotkami, zdradzi tajemnice, nie wiąż się z człowiekiem gadatliwym.

22 Nie mów: "Odpłacę za wyrządzone zło!". Zaufaj PANU, a On cię wspomoże.

30 Krwawe pręgi oczyszczają złego człowieka, a zadane razy - zakamarki wnętrza.

Prz 21,23

Lekcja 13: s. 12, 13

23 Kto czuwa nad swoimi ustami i językiem, ten strzeże swojego życia przed udrękami.

Prz 23,9

Lekcja 13: s. 12

9 Nie mów do uszu głupca, bo wzgardzi roztropnością twoich słów.

Prz 24,16.23

Lekcja 13: s. 10, 23

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

23 Te nauki także pochodzą od mędrców: Niedobrze jest kierować się w sądzie ludzkimi względami.

Prz 25,11.15

Lekcja 13: s. 13

11 Złote jabłka zdobiące srebrne naczynia - to słowa wypowiedziane w stosownym czasie.

15 Cierpliwością można przekonać nawet zwierzchnika, a łagodny język miażdży kości.

Prz 26,18–20.28

Lekcja 13: s. 13, 14

18 Jak człowiek szalony, który rozrzuca wkoło płonące drwa i strzałami zadaje śmierć, 19 tak ten, kto zdradza bliźniego, a potem mówi: "Ja tylko żartowałem!". 20 Gdy brakuje drewna, gaśnie ogień, gdy nie ma plotkarza, kończy się kłótnia.

28 Kłamliwy język nienawidzi tych, których niszczy, a gładkie słowa przygotowują zgubę.

Prz 27,1–2.5–6.12.17

Lekcja 13: s. 7, 14, 20, 21, 22

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne wargi.

5 Lepsze jest jawne upomnienie niż ukrywana miłość. 6 Rany zadane przez kochającego wynikają z wierności, ale pocałunki nienawidzącego oznaczają zdradę.

12 Rozważny dostrzega zło i chowa się przed nim, niedoświadczeni zaś idą przed siebie i ponoszą szkodę.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 29,5.20

Lekcja 13: s. 12, 14

5 Człowiek, który schlebia bliźniemu, zakłada sidła na jego nogi.

20 Widzisz człowieka, który miota słowa? Głupiec może mieć więcej nadziei niż on.

Prz 30,5–6.32

Lekcja 13: s. 2, 14, 20

5 Każde słowo Boga jest pewne. On jest tarczą tych, którzy u Niego szukają opieki. 6 Do Jego słów niczego nie dodawaj, aby cię nie skarcił i nie uznał za kłamcę.

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach,

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 13: s. 22

9 Lepiej jest dwojgu niż człowiekowi samotnemu. We dwoje osiąga się lepszy zysk z pracy. 10 Gdy bowiem jedno upadnie, drugie pomaga mu wstać. Przeciwnie - gdy samotny człowiek upadnie, nie ma nikogo, kto by go podniósł.

Koh 10,12–14

Lekcja 13: s. 12

12 Słowa, które wychodzą z ust mądrego, zjednują mu przychylność. Ale to, co wargi głupiego wymówią, prowadzi do jego zguby. 13 Jeśli na początku jego słów jest głupota, to końcem jego mowy jest okropne szaleństwo. 14 Głupiec nie może zapanować nad swoim gadaniem. Człowiek jednak nie wie, co będzie, bo kto może mu powiedzieć, co będzie potem?

Księga Izajasza

Iz 53,4–12

Lekcja 13: s. 4

4 Oto on dźwigał nasze choroby i wziął na siebie nasze cierpienia, a my uznaliśmy go za ukaranego, pobitego i pognębionego przez Boga. 5 Lecz on był zraniony za nasze grzechy, zmiażdżony za nasze winy. Dla naszego zbawienia znosił karcenie, przez jego rany zostaliśmy uzdrowieni. 6 Wszyscy błądziliśmy jak owce, każdy szedł swoją własną drogą, a PAN sprawił, że jego ugodziły winy nas wszystkich. 7 Męczono go, lecz znosił to pokornie i nie otworzył swoich ust. Jak baranek prowadzony na zabicie i jak owca, która milczy, gdy ją strzygą, tak on nie otworzył swoich ust. 8 Po upokorzeniu i sądzie został zabrany, ale czy ktoś się przejmuje jego losem? Gdyż został wyrwany z krainy żyjących ze względu na grzechy mojego ludu, który zasłużył na karę.

9 Pochowano go wśród złoczyńców i złożono go w grobie bogacza, a przecież nie dopuścił się przemocy ani na jego ustach nie było fałszu. 10 Lecz PAN pragnął zmiażdżyć go cierpieniem. Jeśli swoje życie odda jako ofiarę wynagradzającą, ujrzy potomstwo i cieszyć się będzie długim życiem, a pragnienie PANA spełni się przez niego. 11 Po swojej udręce zobaczy światłość i nasyci się tym, co pozna. Mój sprawiedliwy sługa wielu uczyni sprawiedliwymi, bo on weźmie na siebie ich winy. 12 Dlatego w dziedzictwie przydzielę mu wielu i wielkie rzesze posiądzie jak zdobycz. Za

to, że wydał na śmierć samego siebie i został zaliczony do przestępców, ponieważ sam dźwigał grzechy wielu i wstawiał się za przestępcami.

Iz 55,8–11

Lekcja 13: s. 9, 14

8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze
drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9
Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje
górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi
myślami! 10 Bo deszcz i śnieg spadają z nieba nie
po to, by tam wrócić, lecz aby nawodnić ziemię,
użyźnić ją i zapewnić urodzaj, aby mogła dać
nasienie siewcy i dostarczyć chleb
spożywającemu. 11 Tak samo jest z moim słowem.
Wychodzi ono z ust moich, nie po to, by wrócić do
Mnie bezowocnie, lecz aby wypełnić moją wolę i
spełnić to, z czym je posłałem.

Księga Jeremiasza

Jr 9,23–24

Lekcja 13: s. 14

23 Tak mówi PAN: Niech się nie chlubi mądry swą
mądrością. Niech się nie chełpi mocny swoją siłą.
Niech się nie chwali bogaty swym bogactwem. 24
Kto chce się chlubić, niech tym się chlubi, że
może Mnie poznać. Bo Ja, PAN, czynię
miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość w kraju i w
tym mam upodobanie - wyrocznia PANA.

Księga Ezechiela

Ez 18,23.30–32

Lekcja 13: s. 11

23 Czy rzeczywiście pragnę śmierci bezbożnego -
wyrocznia Pana BOGA? Czy raczej nie tego, by
porzucił swoje grzeszne postępowanie i żył?

30 Dlatego każdego z was, ludu izraelski, osądzę
według jego postępowania - wyrocznia Pana
BOGA. Nawróćcie się i odstąpcie od wszystkich
waszych przestępstw. Niech nie będą one dla was
powodem do grzechu. 31 Odrzućcie od siebie
wszystkie przestępstwa, które popełniliście, i
uczyńcie sobie nowe serce i nowego ducha!
Dlaczego mielibyście umrzeć, ludu izraelski? 32
Przecież nie pragnę śmierci śmiertelnika -
wyrocznia Pana BOGA. Nawróćcie się więc,
abyście pozostali przy życiu!

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 3,8

Lekcja 13: s. 3

8 Wydajcie więc owoc godny nawrócenia,

Mt 5,5.9.16.23–24.38–48

Lekcja 13: s. 1, 2, 3, 4, 15, 20, 21

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

5 Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiądą ziemię.

9 Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ
oni zostaną nazwani synami Bożymi.

16 Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi,
aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego
Ojca, który jest w niebie

23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko, ząb za
ząb. 39 A Ja wam mówię: Nie zwalczajcie zła złem,
lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek,
nadstaw mu i drugi. 40 A temu, kto chce się z tobą
procesować o tunikę, oddaj także płaszcz. 41 Jeśli
cię ktoś zmusza, żebyś szedł z nim tysiąc kroków,
idź z nim dwa tysiące. 42 Daj temu, kto cię prosi, i
nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,14–15.34

Lekcja 13: s. 15, 20

14 Jeśli bowiem darujecie ludziom ich
przewinienia, to również i wam daruje Ojciec
Niebieski. 15 Lecz jeśli nie darujecie ludziom, to i
wasz Ojciec nie daruje wam przewinień.

34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy
zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć
swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12

Lekcja 13: s. 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 21, 24, 25

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

12 Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem
wymaga Prawo i Prorocy.

Mt 10,28–31

Lekcja 13: s. 20

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż
duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego,
który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. 29
Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną
monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na
ziemię wbrew woli waszego Ojca. 30 Jeśli zaś
chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są
wszystkie policzone. 31 Nie bójcie się więc! Wy
jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Mt 12,34–37

Lekcja 13: s. 12

34 Potomstwo żmijowe! Jak możecie powiedzieć
coś dobrego, skoro jesteście źli? Usta mówią
przecież to, czym jest przepełnione serce. 35
Dobry człowiek wyjmuje z dobrego skarbca to, co
dobre. A zły człowiek wyjmuje ze złego skarbca
to, co złe. 36 Wiedzcie, że w dniu sądu ludzie
zdadzą sprawę z każdego niepotrzebnie
wypowiedzianego słowa. 37 Bo właśnie na
podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony
i na podstawie twoich słów będziesz potępiony.

Mt 18,7.15–18.21–35

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 8, 10, 11, 15, 20, 22

7 Biada światu, który stwarza okazje do upadku.
Wprawdzie muszą pojawiać się przyczyny
zwątpienia, ale biada człowiekowi, który innych
doprowadza do upadku.

15 Jeżeli twój brat zgrzeszy przeciw tobie, idź i
upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha,
pozyskasz swego brata. 16 Jeśli cię nie posłucha,
weź ze sobą jeszcze jedną lub dwie osoby, niech
cała sprawa rozstrzygnie się w oparciu o zeznanie
dwóch lub trzech świadków. 17 Jeżeli ich także nie
posłucha, powiedz o tym Kościołowi. A jeśli nawet
Kościoła nie posłucha, niech będzie dla ciebie jak
poganin i celnik. 18 Zapewniam was: Wszystko,
cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w
niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie
rozwiązane i w niebie.

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy
mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini?
Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział:
"Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt
siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie
podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć
się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić,
przyprowadzono mu dłużnika, który był mu
winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie
miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z
żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten
sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał:
«Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27
Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług
mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał
innego sługę swego pana, który był mu winien sto
denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił:
«Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na
ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko
ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i
wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim
swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i
powiedział: «Jesteś złym człowiekiem!
Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i
ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim
dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?».
34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie
odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami
mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was
szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 13: s. 2, 15, 22

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 22,36–40

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 15, 20, 24

36 "Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest
największe?. 37 On odpowiedział: "Będziesz
miłował Pand, swego Boga, całym swoim sercem,
całą swoją duszą i całym swoim umysłem. 38 To
jest największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie
jest podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego. 40 Na tych dwóch
przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Mt 25,14–29

Lekcja 13: s. 22

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan
mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś,
że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać
tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc
przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie
odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu
talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i
będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma,
zostanie zabrane nawet to, co ma.

Mt 28,19–20

Lekcja 13: s. 12

19 Idźcie więc i pozyskujcie uczniów we
wszystkich narodach! Udzielajcie im chrztu w
imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego! 20 Nauczajcie
ich, aby zachowywali wszystko, co wam
nakazałem. A oto Ja jestem z wami przez
wszystkie dni, aż do końca świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 10,43–45

Lekcja 13: s. 19

43 Nie tak powinno być wśród was. Ale kto by
chciał stać się wielki między wami, niech będzie
waszym sługą. 44 A kto by chciał być między wami
pierwszy, niech będzie niewolnikiem wszystkich.
45 Bo Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i oddać swoje życie jako
okup za wielu.

Mk 11,25–26

Lekcja 13: s. 2, 7, 10, 21

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy przystępujecie do modlitwy,
przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby
również wasz Ojciec, który jest w niebie,
przebaczył wasze przewinienia. 26 [brak tego wersetu w
tym przekładzie]

Mk 12,28–34

Lekcja 13: s. 4

28 Wówczas podszedł jeden z nauczycieli Pisma,
który słyszał ich rozmowę. Widząc, że Jezus"
dobrze im odpowiedział, zapytał Go: "Które
przykazanie jest pierwsze ze wszystkich?. 29 Jezus
rzekł: "Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu! Pan, Bóg
nasz, jest Panem jedynym. 30 Będziesz miłował
Pana, swego Boga, całym swoim sercem, całą
swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją
mocą. 31 Drugie jest to: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego
przykazania większego od tych. 32 Powiedział do
niego nauczyciel Pisma: "Bardzo dobrze,
Nauczycielu, słusznie powiedziałeś, bo jeden jest
i poza Nim nie ma innego.

33 Miłować Go całym sercem, całym rozumem i
całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego o
wiele więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i
ofiary". 34 Jezus, widząc, że rozsądnie
odpowiedział, rzekł do niego: "Niedaleko jesteś
od królestwa Bożego. I odtąd nikt już nie odważył
się Go pytać.

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 13: s. 2

8 Na to Jezus mu odpowiedział: "Napisano: Panu
Bogu twemu będziesz oddawał hołd i tylko Jego
będziesz czcił".

Łk 6,27–38.45

Lekcja 13: s. 3, 6, 12, 26, 27

27 Lecz wam, którzy słuchacie, mówię: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół. Dobrze czyńcie tym,
którzy was nienawidzą. 28 Błogosławcie tych,
którzy was przeklinają, i módlcie się za tych,
którzy was oczerniają. 29 Temu, kto cię uderzy w
policzek, nadstaw i drugi, a temu, kto ci zabiera
płaszcz, nie odmawiaj i tuniki. 30 Dawaj każdemu,
kto cię prosi, i nie dopominaj się zwrotu od tego,
kto bierze twoją własność. 31 Jak chcecie, żeby
ludzie wam czynili, tak wy im czyńcie.

32 Jeżeli miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej wdzięczności możecie się spodziewać?
Przecież i grzesznicy miłują tych, którzy ich
miłują. 33 A jeżeli tylko tym dobrze czynicie, którzy
wam dobrze czynią, jakiej wdzięczności możecie
się spodziewać? Przecież grzesznicy postępują
tak samo. 34 A jeżeli tylko tym pożyczacie, od
których spodziewacie się zwrotu, jakiej
wdzięczności możecie się spodziewać? I
grzesznicy pożyczają grzesznikom, aby tyle samo
odzyskać. 35 Wy natomiast miłujcie waszych
nieprzyjaciół, czyńcie dobrze i pożyczajcie,
niczego w zamian się nie spodziewając. A
otrzymacie wielką zapłatę i będziecie synami
Najwyższego. On bowiem jest łaskawy dla
niewdzięcznych i złych. 36 Bądźcie miłosierni, jak
miłosierny jest wasz Ojciec.

37 Nie osądzajcie, a nie będziecie osądzeni. Nie
potępiajcie, a nie będziecie potępieni.
Przebaczajcie, a będzie wam przebaczone. 38
Dawajcie, a będzie wam dane. Miarą dobrą,
ubitą, utrzęsioną, przepełnioną, wsypią wam do
kieszeni. Jaką bowiem miarą mierzycie, taką i
wam odmierzą.

45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swojego
serca wydobywa dobro, a zły ze złego skarbca
wydobywa zło. Jego usta mówią przecież to, czym
jest przepełnione serce.

Łk 9,23–24

Lekcja 13: s. 2, 19, 20

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali.

Łk 10,20

Lekcja 13: s. 20

20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam
poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze
imiona są zapisane w niebie.

Łk 17,3–4

Lekcja 13: s. 7, 8, 10

3 Uważajcie na siebie! Jeśli twój brat zgrzeszy,
upomnij go. A jeśli się nawróci, przebacz mu. 4
Jeśli nawet siedem razy na dzień zawini
przeciwko tobie i siedem razy powie ci: «Żałuję»,
przebacz mu.

Łk 23,34

Lekcja 13: s. 1, 2

34 Jezus mówił: "Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą,
co czynią". Oni zaś rzucili losy o Jego ubranie i
podzielili się nim.

Ewangelia według św. Jana

J 3,16.30

Lekcja 13: s. 2, 4, 19

16 Tak bardzo bowiem Bóg umiłował świat, że dał
swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w
Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne.

30 I trzeba, aby On wzrastał, ja natomiast abym się
umniejszał.

J 7,24

Lekcja 13: s. 3

24 Nie osądzajcie według pozorów, lecz
wydawajcie sprawiedliwy wyrok.

J 12,24–26

Lekcja 13: s. 2, 19

24 Uroczyście zapewniam was: Jeśli ziarno
pszenicy wrzucone w ziemię nie obumrze,
pozostanie tam samo; jeśli zaś obumrze, przynosi
obfity plon. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je;
ten zaś, kto nie przecenia swojego życia na tym
świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 Jeśli ktoś
Mi służy, niech idzie za Mną. A gdzie Ja jestem,
tam będzie też mój sługa. Jeśli ktoś Mi służy,
Ojciec okaże mu cześć.

J 13,3–17.34–35

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 6, 7, 15, 26, 27

3 Jezus świadomy, że Ojciec przekazał Mu
wszystko w ręce, a także, że od Boga wyszedł i do
Boga wraca, 4 wstał od wieczerzy, zdjął szatę,
wziął płócienny ręcznik i przepasał się nim. 5
Następnie wlał wodę do miednicy i zaczął
obmywać uczniom nogi oraz wycierać je
płóciennym ręcznikiem, którym był przepasany. 6
Gdy podszedł do Szymona Piotra, ten zapytał:
"Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?. 7 Jezus mu
odpowiedział: "Tego, co Ja teraz czynię, ty jeszcze
nie rozumiesz, ale później to pojmiesz.

8 Mimo to Piotr sprzeciwił się: "Nigdy nie
będziesz mi umywał nóg!. Jezus więc powiedział:
"Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze
Mną. 9 Wtedy Szymon Piotr powiedział: "Panie,
umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!. 10
Jezus mu odrzekł: "Ten, kto się wykąpał, nie
potrzebuje jeszcze raz się myć, chyba za
wyjątkiem nóg, gdyż cały jest czysty. I wy
jesteście czyści, lecz nie wszyscy. 11 Powiedział:
"Nie wszyscy jesteście czyści, gdyż znał swojego
zdrajcę. 12 Po umyciu im nóg Jezus nałożył szatę,
ponownie zajął miejsce przy stole i zaczął mówić:
"Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

13 Wy nazywacie Mnie Nauczycielem i Panem - i
słusznie mówicie, bo Nim jestem. 14 Jeśli więc Ja,
Pan i Nauczyciel, umyłem wasze nogi, również i
wy powinniście sobie nawzajem umywać nogi. 15
Dałem wam przykład, abyście tak postępowali
wobec siebie, jak Ja postąpiłem względem was. 16
Uroczyście zapewniam was : Sługa nie jest
ważniejszy od swego pana ani posłaniec od tego,
kto go posłał. 17 Jeśli nawet wiecie to wszystko,
szczęśliwi będziecie dopiero wtedy, gdy będziecie
to spełniać.

34 Daję wam nowe przykazanie, abyście się
wzajemnie miłowali. Podobnie jak Ja was
umiłowałem, tak i wy macie miłować jeden
drugiego. 35 Po tym wszyscy rozpoznają, że
jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się
wzajemnie miłować.

J 14,15.21.23–24

Lekcja 13: s. 4, 9

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali
moje przykazania.

21 Kto zna moje przykazania i postępuje według
nich, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje,
doświadczy miłości mego Ojca i Ja także go
umiłuję i mu się objawię.

23 Jezus mu odpowiedział: "Każdy, kto Mnie
miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec
mój umiłuje go. Przyjdziemy do niego i będziemy
u niego mieszkać. 24 Ten, kto Mnie nie miłuje, nie
przestrzega mojej nauki. Nauka, jednak, której
słuchacie, nie jest moja, lecz Ojca, który Mnie
posłał.

J 15,5

Lekcja 13: s. 1, 23

5 Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami.
Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity
owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić.

Dzieje Apostolskie

Dz 4,32–37

Lekcja 13: s. 15

32 Wszyscy wierzący mieli jedno serce i jedną
duszę. Nikt z nich nie uważał za swoje tego, co
posiadał, ale wszystko było wspólne. 33
Apostołowie z wielką mocą świadczyli o
Zmartwychwstaniu Pana Jezusa i wszyscy byli
obdarzeni bogactwem łaski. 34 Nikt z nich nie
cierpiał niedostatku, gdyż właściciele ziemi i
domów sprzedawali je, a uzyskane pieniądze
przynosili 35 i składali przed apostołami. I
rozdzielano je każdemu według potrzeb. 36 Także
Józef, lewita pochodzący z Cypru, zwany przez
apostołów Barnabą, to jest człowiekiem
pocieszenia,

37 sprzedał swoją posiadłość. Otrzymane
pieniądze przyniósł i położył przed apostołami.

Dz 23,1

Lekcja 13: s. 23

1 Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i
powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 13: s. 23

16 Dlatego staram się mieć zawsze czyste
sumienie wobec Boga i ludzi.

Dz 26,20

Lekcja 13: s. 3

20 Dlatego przemawiałem najpierw do
mieszkańców Damaszku, potem - Jerozolimy i
całej ziemi żydowskiej, i wreszcie do pogan.
Wzywałem ich, aby się nawrócili, skierowali do
Boga i spełniali uczynki wynikające z nawrócenia.

List do Rzymian

Rz 2,21

Lekcja 13: s. 12

21 Otóż: Ty, który nauczasz innych, nie pouczasz
siebie samego. Ty, który głosisz: "Nie kradnij,
kradniesz.

Rz 3,10–18

Lekcja 13: s. 13

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani
jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma takiego,
który by szukał Boga. 12 Wszyscy zbłądzili,
wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego,
kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego. 13
Gardło ich jest grobem otwartym. Swoim
językiem dopuszczają się oszustw. Na ich
wargach jad żmijowy. 14 Usta ich pełne są
przekleństw i zgorzknienia.

15 Do rozlewu krwi biegną ochoczo, 16 zagłada i
udręczenie na ich drogach, 17 a drogi pokoju nie
dostrzegli. 18 Bojaźni Bożej nie mają przed oczami.

Rz 5,3–5.8–11

Lekcja 13: s. 4, 6, 20

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

8 Tymczasem Bóg okazuje swoją miłość do nas
przez to, że Chrystus umarł za nas, kiedy byliśmy
jeszcze grzesznikami. 9 O ileż więc bardziej teraz,
jako usprawiedliwieni przez Jego krew, dzięki
Niemu zostaniemy wybawieni od gniewu! 10 Jeśli
bowiem, będąc nieprzyjaciółmi, zostaliśmy
pojednani z Bogiem przez śmierć Jego Syna, o ileż
bardziej jako już pojednani zostaniemy ocaleni
przez Jego życie! 11 I nie tylko to, ale chlubimy się
w Bogu przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa,
dzięki któremu dostąpiliśmy pojednania.

Rz 6,1–2

Lekcja 13: s. 9, 11

1 Czy chcemy przez to powiedzieć, że powinniśmy
trwać w grzechu, aby łaska się upowszechniła? 2
Ależ nie! Skoro umarliśmy dla grzechu, jakże
moglibyśmy nadal w nim żyć?

Rz 8,7.28–29.36–39

Lekcja 13: s. 11, 20, 22

7 gdyż myślenie ciała jest nieprzyjazne Bogu. Nie
uznaje ono bowiem, ani nie może uznawać prawa
Bożego.

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i
którzy zostali powołani zgodnie z Jego
wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich
dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli

obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu braci.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim
odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości
Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym
Panu.

Rz 12,3–21

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 9, 13, 15, 16, 19, 21, 22

3 Mocą danej mi łaski nakazuję każdemu z was,
aby nikt nie miał zbyt wysokiego mniemania o
sobie, ale niech każdy ocenia siebie trzeźwo
według miary, jaką Bóg dał każdemu w wierze. 4
Bo podobnie jak liczne są części jednego ciała, a
każda z nich spełnia inne zadanie, 5 tak też my
liczni stanowimy jedno ciało w Chrystusie, będąc
dla siebie nawzajem częściami. 6 Mamy zaś różne
dary według danej nam łaski. Ma ktoś dar
proroctwa? Niech prorokuje zgodnie z wiarą. 7
Otrzymał ktoś dar posługi? Niech posługuje. Ktoś
inny - dar nauczania? Niech naucza.

8 Jeszcze inny - dar zachęcania? Niech zachęca.
Kto rozdaje, niech rozdziela z prostotą. Ten, kto
przewodzi, niech to wykonuje z gorliwością. Kto
okazuje miłosierdzie, niech to czyni z radością. 9
Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła,
przylgnijcie do dobra. 10 Serdeczni w braterskiej
miłości wzajemnie się wyprzedzajcie w
okazywaniu szacunku. 11 Nie traćcie gorliwości,
bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. 12
Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie wytrwali.

13 Wspomagajcie świętych, przestrzegajcie
gościnności. 14 Błogosławcie tych, którzy was
prześladują; błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15
Radujcie się z radosnymi, płaczcie z płaczącymi. 16
Bądźcie jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co
wyniosłe, ale miejcie upodobanie w tym, co
skromne. Nie bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu
złem za złe nie odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla
wszystkich ludzi.

18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi
zachowujcie pokój. 19 Umiłowani, sami nie
wymierzajcie sprawiedliwości, ale pozostawcie to
gniewowi Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie
należy pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej
kiedy twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy
jest spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak,
zgromadzisz nad jego głową rozżarzone węgle. 21
Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj
dobrem.

Rz 13,1–5.8–10

Lekcja 13: s. 6, 16, 21

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje
władzom, którym podlega. Nie ma bowiem
władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda,
która istnieje, została ustanowiona przez Boga. 2
Dlatego ten, kto sprzeciwia się władzy, występuje
przeciw porządkowi Boga, a ci, którzy występują
przeciw porządkowi, sami na siebie ściągają karę.
3 Sprawujący władzę nie wywołują lęku u tych, co
dobrze czynią, ale u tych, którzy czynią źle.
Chcesz więc nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest przecież na
służbie u Boga, aby cię zachęcić do dobrego. Jeśli
natomiast źle postępujesz, lękaj się, bo nie na
darmo nosi miecz. Jest przecież na służbie u
Boga, sprowadzając gniew na tego, kto dopuszcza
się zła. 5 Dlatego trzeba się jej podporządkować
nie tylko ze względu na karę, ale i ze względu na
sumienie.

8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz wzajemnej
miłości. Ten bowiem, kto miłuje bliźniego,
wypełnił Prawo. 9 Ponieważ przykazania: Nie
dopuścisz się cudzołóstwa, nie popełnisz
morderstwa, nie będziesz kradł, nie będziesz
pożądał, i każde inne, zawiera się w tym:
Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie
samego. 10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu.
Miłość jest więc pełnią Prawa.

Rz 14,1–19

Lekcja 13: s. 2, 3, 9, 16, 23

1 Tego, kto jest słaby w wierze, przyjmujcie bez
roztrząsania poglądów. 2 Jeden jest przekonany,
że może jeść wszystko, słaby natomiast spożywa
jarzyny. 3 Ten, kto je wszystko, niech nie
lekceważy tego, który czegoś nie je. Ten zaś, kto
nie je wszystkiego, niech nie osądza tego, który
je. Bóg przecież go przyjął. 4 Ty natomiast kim
jesteś, że osądzasz czyjegoś sługę? To, czy on
stoi, czy upada, jest sprawą jego Pana. Ostoi się
jednak, ponieważ Pan ma moc go podtrzymać. 5
Ktoś znowu wyróżnia jeden dzień spośród innych,
dla innego wszystkie są równie ważne. Niech
każdy zostanie przy swoim przekonaniu.

6 Ten, kto dokonuje rozróżnienia, czyni tak ze
względu na Pana. Także ten, kto je, czyni to ze
względu na Pana, ponieważ składa dzięki Bogu.
Kto zaś nie je, ten nie je przez wzgląd na Pana i
także dziękuje Bogu. 7 Nikt z nas nie żyje dla

siebie i nie umiera dla siebie. [8] Bo jeśli żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli umieramy, umieramy dla Pana. Czy więc żyjemy, czy umieramy, należymy do Pana. [9] Po to przecież Chrystus umarł i zmartwychwstał, aby się stać Panem tak żywych, jak i umarłych. [10] A ty dlaczego osądzasz brata albo dlaczego pogardzasz bratem? Przecież wszyscy staniemy przed sądem Boga.

[11] Napisano bowiem: Na moje życie, mówi Pan, przede Mną zegnie się wszelkie kolano i wszelki język będzie wychwalać Boga. [12] Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę Bogu. [13] Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu powodu do potknięcia się lub upadku. [14] Wiem bowiem i jestem przekonany w Panu Jezusie, że nic samo z siebie nie jest nieczyste, ale staje się nieczyste tylko dla kogoś, kto je za takie uważa. [15] Jeśli więc twój brat z powodu pokarmu doznaje rozterki, nie postępujesz zgodnie z miłością. Spożywaniem pokarmu nie przyczyniaj się do zguby tego, za którego umarł Chrystus.

[16] Wasz skarb niech nie będzie lekceważony. [17] Bo królestwo Boże to nie jedzenie i picie, ale sprawiedliwość, pokój i łaska w Duchu Świętym. [18] Kto tak służy Chrystusowi, jest miły Bogu i ma uznanie u ludzi. [19] Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co służy wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,1–3.5–7.14

Lekcja 13: s. 2, 7, 9, 13, 16

[1] My zaś, którzy jesteśmy mocni, powinniśmy dźwigać ułomności słabych, a nie szukać upodobania w sobie samych. [2] Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu dla jego dobra i zbudowania. [3] Bo i Chrystus nie szukał upodobania w sobie samym, ale jak jest napisane: Urągania tych, którzy Tobie urągali, spadły na mnie.

[5] Bóg cierpliwości i pociechy niech sprawi, abyście byli jednomyślni, zgodnie z pragnieniem Chrystusa Jezusa; [6] abyście jednym sercem i jednym głosem chwalili Boga i Ojca naszego Pana, Jezusa Chrystusa. [7] Dlatego przyjmujcie siebie nawzajem, jak i Chrystus przyjął was na chwałę Boga.

[14] Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,10.26–31

Lekcja 13: s. 14, 16

[10] W imię Pana naszego Jezusa Chrystusa wzywam was, bracia, byście byli zgodni we wszystkim, by nie było wśród was podziałów, lecz jedność w myśleniu i poznaniu.

[26] Bracia! Przypatrzcie się waszemu powołaniu! Według osądu ludzkiego niewielu wśród was jest mądrych, niewielu wpływowych i niewielu szlachetnie urodzonych. [27] Tymczasem Bóg wybrał właśnie to, co dla świata jest głupie, aby zawstydzić mądrych, i to, co słabe w oczach świata, aby zawstydzić mocnych. [28] Bóg wybrał właśnie to, co w ocenie świata nie jest szlachetnie urodzone, co jest wzgardzone, i to, co nie jest, aby unicestwić to, co jest. [29] W ten sposób nikt nie może wynosić się wobec Boga. [30] On zjednoczył nas z Chrystusem Jezusem, który stał się dla nas Bożą mądrością, sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem,

[31] aby jak to jest napisane: Kto chce się chlubić, niech się chlubi Panem.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 13: s. 22

[1] Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i zarządców tajemnic Boga. [2] Od zarządców zaś oczekuje się, by każdy z nich był wierny.

1 Kor 5,1–13

Lekcja 13: s. 6, 8, 11

[1] Słyszy się powszechnie o nierządzie wśród was, i to takim nierządzie, jakiego nie spotyka się nawet wśród pogan: że ktoś współżyje z żoną swego ojca. [2] A wy zadufani w sobie, nawet nie poczuwacie się do tego, by usunąć spośród was tego, który dopuścił się takiego czynu. [3] Ja tymczasem, wprawdzie nieobecny fizycznie, ale obecny duchem, osądziłem tego, który to uczynił, tak jakbym był obecny - [4] w imię Pana naszego Jezusa. Wy również zgromadzeni razem i w duchowej łączności ze mną, z mocą Pana naszego Jezusa [5] wydajcie takiego szatanowi- na zatracenie ciała, ale dla ocalenia jego ducha w dniu Pana.

[6] Nie macie powodu do chluby! Czy nie wiecie, że odrobina zakwasu zakwasza całe ciasto? [7] Usuńcie stary zakwas, by stać się nowym ciastem, gdyż jesteście ciastem niezakwaszonym. Chrystus przecież został złożony w ofierze jako nasza Pascha. [8] Nie świętujmy więc, używając starego zakwasu, a także zakwasu złości i przewrotności,

ale w niezakwaszonej czystości i prawdzie. [9] Napisałem wam w liście, abyście nie zadawali się z rozpustnikami. [10] Nie miałem na myśli w ogóle rozpustników tego świata, chciwych, zdzierców czy też bałwochwalców, bo wtedy musielibyście porzucić ten świat.

[11] Teraz jednak napisałem wam, abyście nie zadawali się z takim, który nazywa siebie bratem, a jest rozpustnikiem lub chciwcem albo bałwochwalcą, oszczercą, pijakiem czy zdziercą. Z takim nawet nie zasiadajcie do wspólnego stołu. [12] Ja nie zamierzam sądzić tych spoza wspólnoty. Wy sądźcie tylko tych, którzy do was należą. [13] Tych spoza wspólnoty osądzi Bóg. Usuńcie złego spośród was samych.

1 Kor 8,9.13

Lekcja 13: s. 2

[9] Uważajcie jednak, by wasza wolność nie stała się powodem potknięcia dla słabszych.

[13] Jeżeli więc pokarm przyczynia się do upadku mojego brata, nigdy nie będę jadł mięsa, by nie stać się dla mojego brata powodem upadku.

1 Kor 9,19

Lekcja 13: s. 2

[19] Będąc wolny od wszystkich, stałem się niewolnikiem wszystkich, aby pozyskać jak najliczniejszych.

1 Kor 10,13.17.24.31–33

Lekcja 13: s. 2, 15, 20, 21, 23

[13] Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg, który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże sposób jej przezwyciężenia.

[17] Jeden bowiem jest chleb i nas wielu tworzy jedno ciało, bo wszyscy bierzemy z tego samego Chleba.

[24] Niech nikt nie szuka własnej korzyści, ale dobra innych.

[31] Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga. [32] Nie bądźcie powodem upadku ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego. [33] I ja staram się podobać wszystkim we wszystkim, bo nie szukam pożytku dla siebie, ale dla wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,17–22.28–31.33

Lekcja 13: s. 2, 9, 16, 24

[17] Dając wam te zalecenia, nie mogę was pochwalić, bo gdy się gromadzicie, nie stajecie się lepsi, lecz gorsi. [18] Przede wszystkim słyszę, że gdy gromadzicie się jako Kościół, pojawiają się wśród was podziały, i po części w to wierzę. [19] Zresztą muszą być wśród was nawet podziały, aby okazało się, kto z was jest wypróbowany. [20] Gdy bowiem się gromadzicie, to nie jest to spożywanie Wieczerzy Pańskiej. [21] Każdy je i pije to, co sam wcześniej przyniósł. I tak, gdy jeden jest jeszcze głodny, inny jest już pijany.

[22] Czyż nie macie swoich domów, by tam się najeść i napić? Czy też wolicie lekceważyć Kościół Boży i zawstydzać tych, którzy nic nie mają? Cóż mam wam powiedzieć? Czy was chwalę? Za to was nie pochwalam!

[28] Niech każdy wpierw wnikliwie oceni samego siebie, a potem niech je ten Chleb i pije z tego kielicha. [29] Kto bowiem je i pije, a nie zważa na Ciało Pańskie, je i pije na własną zgubę. [30] Właśnie dlatego tak wielu wśród was jest słabych i chorych, wielu też zmarło. [31] Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy osądzeni.

[33] Bracia moi, kiedy zbieracie się na posiłki, zaczekajcie jedni na drugich.

1 Kor 12,25–27

Lekcja 13: s. 7, 8, 10, 16

[25] aby nie było w nim rozdarcia, lecz aby poszczególne części wzajemnie ze sobą współdziałały. [26] Gdy cierpi jedna część ciała, cierpią pozostałe części, a gdy jedna część odbiera chwałę, cieszą się wszystkie części. [27] Wy jesteście Ciałem Chrystusa, a każdy z was jest Jego częścią.

1 Kor 13,4–8.13

Lekcja 13: s. 1, 4, 6, 9, 13, 21, 24, 26, 27

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

[4] Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie zazdrości, nie przechwala się, nie jest zarozumiała, [5] nie postępuje nieprzyzwoicie, nie szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy doznanych krzywd, [6] nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. [7] Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy, wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. [8] Miłość nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar prorokowania, który ustanie, języki, które zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

13 Teraz więc trwają wiara, nadzieja i miłość - te
trzy. Z nich zaś największa jest miłość.

1 Kor 15,33

Lekcja 13: s. 21

33 Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre
obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–4

Lekcja 13: s. 2, 12

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg
wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we
wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy
potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w
jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym
sami jesteśmy pocieszani przez Boga.

2 Kor 2,6–8

Lekcja 13: s. 8, 21

6 Ta kara, którą wymierzyła mu większość
spośród was, niech już wystarczy. 7 Teraz raczej
wybaczcie mu i pocieszcie go, aby nie popadł w
większy smutek. 8 Zachęcam też, aby mu okazać
miłość.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 13: s. 9, 23

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

2 Kor 4,7–10

Lekcja 13: s. 1

7 Mamy zaś ten skarb w glinianych naczyniach,
aby nie z nas, lecz z Boga była ta przeogromna
moc. 8 W różny sposób jesteśmy uciskani, ale nie
załamujemy się tym; jesteśmy bezradni, ale nie
pogrążamy się w rozpaczy; 9 prześladują nas, ale
nie zostaliśmy opuszczeni; przewracają nas, ale
nie giniemy. 10 Nieustannie nosimy w ciele
konanie Jezusa, aby także życie Jezusa ujawniło
się w naszym ciele.

2 Kor 5,9.14–15.17–21

Lekcja 13: s. 1, 2, 12, 14, 20, 21, 24, 25, 26, 27

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym
stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało
nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez
Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam
posługę pojednania. 19 To właśnie Bóg w
Chrystusie pojednał świat ze sobą. On nie
poczytał ludziom ich grzechów i w nas złożył
słowo pojednania. 20 Jesteśmy więc posłani w
zastępstwie Chrystusa jako przedstawiciele Boga,
który przez nas zachęca. W zastępstwie
Chrystusa prosimy więc: Pojednajcie się z
Bogiem! 21 On Tego, który nie znał grzechu, za
nas uczynił grzechem, abyśmy stali się w Nim
sprawiedliwością Bożą.

2 Kor 7,9–11

Lekcja 13: s. 3

9 to teraz się cieszę; nie dlatego jednak, że
byliście smutni, ale że ten smutek skłonił was do
nawrócenia. Smuciliście się bowiem zgodnie z
Bożą wolą, tak że w niczym nie ponieśliście
szkody z naszej strony. 10 Smutku zgodnego z
Bożą wolą nie trzeba żałować, bo prowadzi on
przez nawrócenie do zbawienia. Smutek świata
sprowadza śmierć, 11 natomiast ten smutek, który
był zgodny z wolą Bożą, pobudził was do
niezwykłej gorliwości, obrony, oburzenia, bojaźni,
tęsknoty, troski, wymierzenia kary. Pod każdym
względem okazaliście się nienaganni w tej
sprawie.

2 Kor 8,4–5

Lekcja 13: s. 16

4 prosili nas usilnie o łaskę współuczestnictwa w
posłudze na rzecz świętych. 5 Uczynili nie tylko
to, czego się spodziewaliśmy, ale zgodnie z wolą
Bożą samych siebie ofiarowali najpierw Panu, a
potem i nam.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 13: s. 20, 21

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko
poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do
niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa
Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z
nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i
porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni
są rozsądku.

18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest
wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,9–10

Lekcja 13: s. 23

9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze
względu na Chrystusa raduję się z moich
słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i
ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy
jestem mocny.

List do Galatów

Ga 1,4

Lekcja 13: s. 4

4 On wydał samego siebie za nasze grzechy, aby
nas wyrwać z obecnego złego świata zgodnie z
wolą Boga, naszego Ojca.

Ga 2,20

Lekcja 13: s. 4

20 Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.
A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze
w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,13.16–17.22–26

Lekcja 13: s. 3, 16, 20, 21, 24, 25

13 Wy zatem, bracia, zostaliście powołani do
wolności. Tylko nie pojmujcie tej wolności jako
zachęty do hołdowania ciału, lecz służcie sobie
nawzajem z miłością.

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie.

22 Natomiast owocem Ducha jest: miłość, radość,
pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność,
23 łagodność, opanowanie. Prawo tu nie jest
potrzebne. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało razem z
namiętnościami i pożądliwościami. 25 Skoro więc
żyjemy mocą Ducha, postępujmy według Ducha. 26
Nie szukajmy próżnej chwały, kłócąc się i
zazdroszcząc sobie nawzajem.

Ga 6,1–5

Lekcja 13: s. 2, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 16, 22

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy,
którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą
łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ
pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak
wypełnicie prawo Chrystusa. 3 Jeśli ktoś sądzi, że
jest kimś ważnym, podczas gdy nim nie jest, sam
siebie oszukuje. 4 Każdy niech osądza swoje czyny
i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w
porównywaniu się z innymi. 5 Każdy bowiem
poniesie swój własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14.22–23

Lekcja 13: s. 15, 22

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn
niebieskich wszelkiego błogosławieństwa
duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim
przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed
Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On
przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie
przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki
bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką
mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać
tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim
postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów
wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co
w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my
zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni
przez Tego, który wszystko czyni według
postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili
majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej
złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,

Świętym Duchem obietnicy, [14] Duchem, który jest Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego majestat.

[22] Wszystko poddał pod Jego stopy i ustanowił Go Głową całego Kościoła, [23] który jest Jego Ciałem i Pełnią Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim.

Ef 2,11–22

Lekcja 13: s. 15

[11] Dlatego pamiętajcie, że niegdyś wy, poganie - nazywani nieobrzezanymi przez tych, którzy siebie nazywają obrzezanymi, z racji znaku dokonanego ludzką ręką - [12] w tamtym czasie żyliście bez Chrystusa. Byliście wyłączeni ze społeczności Izraela i nie mieliście udziału w przymierzach z obietnicą. Brakowało wam nadziei i bez Boga żyliście na świecie. [13] Lecz teraz wy, którzy niegdyś byliście daleko, w Chrystusie Jezusie staliście się bliscy dzięki Jego krwi. [14] On bowiem jest naszym pokojem. On w swoim ciele z dwóch części uczynił jedno i obalił dzielący je mur wrogości. [15] Uchylił Prawo przykazań zawartych w przepisach, aby z dwóch części stworzyć w sobie jednego nowego człowieka i wprowadzić pokój.

[16] On pojednał z Bogiem obie części w jednym ciele przez krzyż, zabijając tę wrogość w sobie. [17] Przyszedł ogłosić dobrą nowinę: pokój wam, którzy byliście daleko i pokój tym, którzy byli blisko. [18] Dzięki Niemu jedni i drudzy mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu. [19] Tak więc nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale współobywatelami na równi ze świętymi i domownikami Boga. [20] Jesteście zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, a kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus.

[21] W Nim złączona cała budowla wzrasta, aby stać się świętą w Panu świątynią. [22] W Nim także wy wspólnie budujecie, aby być mieszkaniem Boga w Duchu.

Ef 4,1–3.11–16.25–27.29–32

Lekcja 13: s. 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 23, 26, 27

[1] Błagam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani. [2] Z całą pokorą, delikatnością i cierpliwością znoście jedni drugich w miłości. [3] Starajcie się zachować jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

[11] On także ustanowił apostołów, proroków, ewangelistów, pasterzy i nauczycieli, [12] aby przygotowali świętych do pełnienia posługi budowania Ciała Chrystusa, [13] aż wszyscy osiągniemy jedność wiary i poznanie Syna Bożego, doskonale człowieczeństwo, miarę wielkości według pełni Chrystusa. [14] Obyśmy nie byli już dziećmi niesionymi przez fale i poddanymi prądom błędnej nauki głoszonej przez ludzi przewrotnych i przebiegłych, którzy łudzą fałszem. [15] Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i wzrastajmy pod każdym względem ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi.

[16] Z Niego całe Ciało - złączone i powiązane dzięki mocy właściwej każdej części - wzrasta, budując siebie w miłości.

[25] Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy jedno. [26] Gniewajcie się, ale nie grzeszcie: niech słońce nie zachodzi nad waszym gniewem. [27] I nie dawajcie miejsca diabłu!

[29] Niech z waszych ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb dawało łaskę słuchającym. [30] Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, w którym zostaliście opieczętowani na dzień zbawienia. [31] Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i wszelkie zło. [32] Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,1–2.4.15–22.25.29

Lekcja 13: s. 3, 4, 13, 14, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 26, 27

[1] Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane dzieci [2] i żyjcie w miłości na wzór Chrystusa, który nas umiłował i samego siebie wydał za nas jako dar i ofiarę dla Boga, jako miłą woń.

[4] Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne postępowanie, niedorzeczne gadanie czy niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości.

[15] Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako mądrzy. [16] Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. [17] Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola Pana. [18] Nie upijajcie się winem, przez co dochodzi do rozwiązłości, lecz napełniajcie się Duchem. [19] Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny i natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając Go całym sercem.

[20] Zawsze bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i Ojcu w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa. [21] Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej. [22] Żony niech będą poddane mężom jak Panu,

25 Mężowie miłujcie swoje żony, tak jak Chrystus umiłował swój Kościół i wydał za niego samego siebie,

29 Nikt nigdy nie znienawidził własnego ciała, lecz każdy je karmi i pielęgnuje, tak jak Chrystus Kościół.

Ef 6,4

Lekcja 13: s. 6

4 A wy, ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, lecz wychowujcie je w karności i posłuszeństwie Panu.

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 13: s. 22, 23

6 Jestem bowiem przekonany, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia Chrystusa Jezusa.

9 Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim zrozumieniu, 10 abyście umieli rozeznać to, co słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i nienaganni do dnia Chrystusa, 11 przynosząc owoc sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć i chwałę Bożą.

Flp 2,1–8.14–16

Lekcja 13: s. 2, 9, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27

1 Jeśli więc coś znaczy upomnienie w Chrystusie, jeśli umacnia was miłość, jeśli łączy was ten sam Duch lub jeśli macie w sercu miłosierdzie i współczucie, 2 dopełnijcie mojej radości tym, że będziecie mieli te same dążenia i będziecie żywili tę samą miłość, że będziecie trwali w jedności i myśleli podobnie; 3 nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach, lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych od siebie. 4 Niech każdy troszczy się nie tylko o swoje własne sprawy, ale także o innych. 5 Miejcie w sobie takie usposobienie, jakie też było w Chrystusie Jezusie.

6 On, mając naturę Boga, nie uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z Bogiem, 7 lecz ogołocił siebie samego, przyjmując naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka, 8 uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

14 Wszystko czyńcie bez narzekania i sprzeciwu, 15 by nic wam nie można było zarzucić i abyście byli bez skazy, jako nienaganne dzieci Boże wśród narodu zepsutego i przewrotnego. Bądźcie dla nich światłem jak gwiazdy na niebie. 16 Kierujcie się słowem życia, abym w dniu Chrystusa mógł być dumny, że nie biegłem na próżno i na próżno się nie trudziłem.

Flp 3,7–8.13–14

Lekcja 13: s. 19, 20

7 Jednak ze względu na Chrystusa uznaję za bezwartościowe wszystko, co przynosiło mi zysk. 8 I naprawdę uważam, że to wszystko jest bezwartościowe w porównaniu z bezcennym darem poznania Chrystusa Jezusa, mojego Pana. Dla Niego odrzucam wszystko i uważam za śmieci. Pragnę tylko pozyskać Chrystusa

13 Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, 14 biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6.8.11–13

Lekcja 13: s. 20, 21, 23, 26, 27

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i błagając z dziękczynieniem.

8 W końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i zasługuje na pochwałę.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym, co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22.28

Lekcja 13: s. 9, 13, 23

9 Dlatego także i my od chwili, gdy to usłyszeliśmy, nie przestajemy modlić się za was i prosić, abyście zostali napełnieni poznaniem Jego woli we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu. 10 Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga. 11 Bądźcie w pełni umocnieni, zgodnie z potęgą Jego chwały, do wszelkiej wytrwałości i cierpliwości. Z radością 12 dziękujcie Ojcu, który dał wam zdolność do udziału w dziedzictwie świętych w światłości.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych.

28 Jego głosimy, zachęcając i pouczając każdego
człowieka we wszelkiej mądrości, by każdego
przedstawić jako doskonałego w Chrystusie.

Kol 2,8.18–19

Lekcja 13: s. 2, 15

8 Uważajcie, by ktoś was nie zniewolił filozofią i
bezsensownym oszustwem, opartym na ludzkim
podaniu o żywiołach świata. Nie pochodzi to od
Chrystusa.

18 Niech nie pozbawia was słusznej nagrody ten,
kto lubuje się w upokarzaniu siebie czy w kulcie
aniołów, skupiając całą swoją uwagę na tym, co
zobaczył. Bez powodu wynosi się on nad innych,
bo przez swoje ludzkie myślenie 19 sam nie trzyma
się Głowy, dzięki której całe Ciało stanowi
powiązaną ścięgnami i stawami jedność i
otrzymuje to, co jest mu potrzebne, aby wzrastać
Bożym wzrostem.

Kol 3,1–24

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 21, 22, 24, 25

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.

13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu. 18
Żony, bądźcie posłuszne mężom, jak przystoi w
Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie sprawiajcie
im przykrości. 20 Dzieci, we wszystkim słuchajcie
rodziców. To bowiem jest miłe Panu.

21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby
nie upadały na duchu. 22 Niewolnicy, bądźcie
posłuszni we wszystkim ziemskim panom, służąc
nie na pokaz, aby się przypodobać ludziom, lecz
w prostocie serca i bojaźni Pana. 23 Cokolwiek
robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla Pana, a nie dla
ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za to nagrodę -
dziedzictwo od Pana. Bądźcie niewolnikami Pana
- Chrystusa,

Kol 4,5–6

Lekcja 13: s. 2, 3, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 20, 21

5 Postępujcie mądrze względem tych, którzy są z
zewnątrz, wykorzystując każdą okazję. 6 Słowo
wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,3–7.13

Lekcja 13: s. 2, 13, 14

3 Nasze głoszenie nie pochodzi przecież z błędu
ani z nieczystych pobudek, ani z podstępu. 4
Skoro Bóg uznał nas za godnych powierzenia nam
Ewangelii, to głosimy ją tak, aby podobać się nie
ludziom, lecz Bogu, który przenika nasze serca. 5
Nigdy bowiem nie posługiwaliśmy się
pochlebstwem, o czym wiecie, ani ukrytą chęcią
zysku, czego Bóg jest świadkiem. 6 Nie szukaliśmy
ludzkiego uznania ani u was, ani u innych. 7 Jako
apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was
ciężarem, ale my staliśmy się pośród was jak
małe dzieci. I jak matka, która tuli swoje
niemowlęta,

13 Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, ponieważ przyjęliście słowo Boże usłyszane od nas nie jako słowo ludzkie, ale - jak to jest naprawdę - jako słowo Boga. Ono działa w was, wierzących.

1 Tes 3,12

Lekcja 13: s. 17

12 Niech Pan wzbogaci was we wzajemną miłość, abyście obfitowali w miłość do wszystkich, podobną do tej, jaką my was darzymy!

1 Tes 4,9.13–18

Lekcja 13: s. 17

9 Nie musimy natomiast pisać wam o braterskiej miłości, gdyż sam Bóg was pouczył, abyście się wzajemnie miłowali.

13 Nie chcemy, bracia, byście nie wiedzieli o losie tych, którzy umierają. Nie smućcie się zatem, jak inni, którzy nie mają nadziei. 14 Jeżeli bowiem wierzymy, że Jezus umarł i zmartwychwstał, to wraz z Nim Bóg przywróci do życia także tych, którzy zasnęli zjednoczeni z Jezusem. 15 To wam głosimy jako słowo Pańskie: my, którzy nadal żyjemy pozostawieni do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli. 16 Bowiem sam Pan zstąpi z nieba na rozkaz, na głos archanioła i dźwięk trąby Bożej. Wówczas ci, którzy umarli w Chrystusie, powstaną pierwsi. 17 Potem my, pozostawieni przy życiu, wraz z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana. I tak zostaniemy z Panem na zawsze.

18 Tymi słowami pocieszajcie jedni drugich.

1 Tes 5,11–18.22

Lekcja 13: s. 2, 6, 7, 9, 17, 20, 21, 22, 23

11 Dlatego pokrzepiajcie się wzajemnie i umacniajcie jeden drugiego, jak to zresztą czynicie. 12 Prosimy was, bracia: Szanujcie tych, którzy wśród was się trudzą, kierują wami w imię Pana i napominają was. 13 Ze względu na ich pracę darzcie ich szczególną miłością. Zachowujcie pokój między sobą. 14 Zachęcamy was, bracia: pouczajcie nieposłusznych, podnoście na duchu bojaźliwych, troszczcie się o słabych, bądźcie wyrozumiali dla każdego. 15 Uważajcie, aby nikt nikomu nie odpłacał złem za zło, ale zawsze starajcie się czynić dobro sobie nawzajem i wszystkim ludziom.

16 Zawsze się radujcie! 17 Módlcie się nieustannie! 18 W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

22 a unikajcie wszystkiego, co złe!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,6.14–15

Lekcja 13: s. 6, 8, 11

6 Nakazujemy wam, bracia, w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa: Unikajcie każdego brata, który jest nieposłuszny i nie postępuje zgodnie z tradycją, którą przejęliście od nas.

14 Jeśli ktoś nie posłucha słów naszego listu, zapamiętajcie go sobie i nie przestawajcie z nim, aby się zawstydził. 15 Nie uważajcie go jednak za wroga, lecz upominajcie jak brata.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,6

Lekcja 13: s. 4

6 On wydał siebie samego na okup za wszystkich - oto świadectwo, jakie dał w swoim czasie.

1 Tm 4,7

Lekcja 13: s. 22

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz się natomiast w pobożności.

1 Tm 5,19–21

Lekcja 13: s. 8, 10

19 Nie przyjmuj oskarżenia przeciwko starszemu, chyba że w oparciu o zeznanie dwóch lub trzech świadków. 20 Grzeszących upominaj wobec wszystkich, aby i pozostałych ogarnął lęk przed grzechem. 21 Błagam cię, wzywając na świadka Boga i Chrystusa Jezusa oraz wybranych aniołów, abyś tego przestrzegał. Nie kieruj się w niczym ani uprzedzeniami, ani stronniczością.

1 Tm 6,17–20

Lekcja 13: s. 13, 21, 22

17 Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie, byśmy z tego korzystali. 18 Niech będą dobroczynni, niech się bogacą w dobre dzieła, hojnie rozdając i dzieląc się z innymi. 19 Tak oto gromadząc skarby na przyszłość, zapewnią sobie prawdziwe życie. 20 Tymoteuszu, strzeż tego depozytu. Unikaj bezbożnych i próżnych rozmów oraz sporów co do rzekomej wiedzy.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15–16.19–25

Lekcja 13: s. 2, 12, 13, 20, 21, 23

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem
wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i
wiernie przekazuje słowo prawdy. 16 Unikaj zaś
próżnych dyskusji, które prowadzą do coraz
większej bezbożności.

19 Jednak niewzruszenie trwa mocny fundament
Boży, na którym widnieje napis: Pan zna tych,
którzy do Niego należą oraz Niech unika złego
każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 W
bogatym domu znajdują się nie tylko złote i
srebrne naczynia, ale też z drewna i z gliny. Jedne
są szlachetne, a inne pospolite. 21 Jeśli ktoś
zachowa czystość w tych sprawach, będzie
naczyniem szlachetnym, poświęconym,
pożytecznym dla właściciela domu, przydatnym
do każdej dobrej czynności. 22 Unikaj
młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o
sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi,
którzy czystym sercem wzywają Pana. 23 Błagam
cię, nie wdawaj się w głupie i prostackie
dociekania, wiedząc, że prowadzą one do kłótni.

24 A słudze Pana nie przystoi się kłócić, lecz
powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie
pouczać i cierpliwie znosić przeciwności. 25 Z
delikatnością powinien napominać wrogo do
niego usposobionych. Może kiedyś Bóg zmieni ich
myślenie i dojdą do poznania prawdy.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 13: s. 2, 9, 10, 11

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,1.15

Lekcja 13: s. 13, 14

1 Ty natomiast przemawiaj zgodnie ze zdrową
nauką.

15 O tym mów, do tego zachęcaj i upominaj z całą
powagą. Niech cię nikt nie lekceważy!

Tt 3,8.10–11

Lekcja 13: s. 6, 8, 11, 13

8 Oto słowo godne wiary. Dlatego też chcę, abyś w
tych sprawach był stanowczy. Niech ci, którzy
uwierzyli w Boga, myślą o tym, jak prześcigać się
w dobrych czynach. Jest to piękne i użyteczne dla
ludzi.

10 Burzyciela jedności odsuń po pierwszym lub
drugim upomnieniu. 11 Wiesz, że taki jest
przewrotny, grzeszny i sam siebie potępia.

List do Hebrajczyków

Hbr 3,13

Lekcja 13: s. 17

13 Natomiast zachęcajcie się wzajemnie każdego
dnia, póki mówi się o tym dzisiaj, aby nikt z was
nie był zatwardziały przez oszustwo grzechu.

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 13: s. 2, 9, 20, 22, 24

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 10,23–25

Lekcja 13: s. 9, 10, 17, 20, 22

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej
nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24
Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni,
dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25
Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się
to stało zwyczajem niektórych. Natomiast
zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy,
że zbliża się Dzień Pana.

Hbr 12,1–3.11

Lekcja 13: s. 10, 11, 19

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

1 Skoro więc mamy wokół siebie tak wspaniały zastęp świadków, zrzućmy z siebie wszystko, co nam przeszkadza, i grzech, który tak łatwo przylega! Wytrwale biegnijmy w wyznaczonych nam zawodach! 2 Wpatrujmy się w Jezusa, który jest dawcą naszej wiary i jej celem. On zamiast należnej Mu radości wolał przyjąć krzyż, nie bojąc się jego hańby. Teraz zasiada po prawej stronie tronu Boga. 3 Rozważcie więc dobrze, jak wielkiej wrogości doznał On ze strony grzeszników, abyście nie upadli na duchu, ulegając zniechęceniu.

11 Żadne karcenie początkowo nie wydaje się przyjemne, lecz jest bolesne. Później jednak pięknie owocuje w wychowankach pokojem i sprawiedliwością.

Hbr 13,15.17

Lekcja 13: s. 10, 11, 20

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg wyznających Jego imię.

17 Zaufajcie tym, co wam przewodzą i bądźcie im ulegli. Oni, jako odpowiedzialni za was osobiście, czuwają nad wami. Niech czynią to z radością, a nie z bólem, gdyż to byłoby dla was szkodliwe.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.19–20.22–26

Lekcja 13: s. 3, 7, 12, 13, 14, 20, 22, 23

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie, że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości, abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza, nie czyniąc nikomu wyrzutów.

19 Bracia moi umiłowani! Wiedzcie, że każdy człowiek powinien być chętny do słuchania, a powściągliwy w mówieniu i nieskory do gniewu. 20 Człowiek zagniewany nie postępuje bowiem według Bożej sprawiedliwości.

22 Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych siebie. 23 Tego bowiem, kto tylko słucha słowa, lecz według niego nie żyje, można porównać do człowieka, który przygląda się swej twarzy w lustrze. 24 Oglądał on wprawdzie samego siebie, ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki był. 25 Kto jednak wnika w doskonałe prawo wolności i według niego postępuje, nie jest już jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem, lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy, dzięki wypełnianiu go. 26 Jeżeli ktoś się uważa za człowieka religijnego, a nie panuje nad swoim językiem, oszukuje samego siebie, a jego religijność jest jałowa.

Jk 2,10

Lekcja 13: s. 23

10 Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko wszystkim.

Jk 3,1–6.9–12

Lekcja 13: s. 12

1 Bracia moi! Nie chciejcie za dużo pouczać innych, gdyż tym surowiej sami będziemy sądzeni. 2 Wszyscy przecież popełniamy wiele błędów. Jeśli ktoś panuje nad swoim językiem, jest człowiekiem doskonałym, umiejącym całe ciało utrzymać na wodzy. 3 Koniom zakładamy wędzidła, aby były nam posłuszne, i tak panujemy nad całym ich ciałem. 4 Podobnie statki, choć wielkie i pędzone gwałtownymi wichrami, przy pomocy małego steru są kierowane tam, dokąd chce sternik. 5 Tak i język - choć jest mały, może wiele. Mały płomyk ognia jakże wielki las podpala.

6 Język to ogień, to świat nieprawości. Jest on tą częścią naszego ciała, która plugawi je i wypala przez całe życie, bo roznieca go ogień potępienia.

9 Językiem wielbimy Boga i Ojca, językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na Boże podobieństwo. 10 Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Bracia moi, tak być nie może! 11 Czy z tego samego źródła wypływa woda słodka i gorzka? 12 Bracia moi! Czy drzewo figowe może rodzić oliwki, a winorośl - figi? Tak również ze słonego źródła nie może wypływać słodka woda.

Jk 4,7–17

Lekcja 13: s. 3, 10, 11, 14, 20, 21, 22, 23

7 Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się
natomiast diabłu, a ucieknie od was. 8 Zbliżcie się
do Boga, a On zbliży się do was. Obmyjcie ręce,
grzesznicy! Oczyśćcie serca, ludzie wewnętrznie
rozdarci! 9 Uznajcie swoją nędzę, smućcie się i
płaczcie. Śmiech wasz niech zamieni się w
smutek, a radość w przygnębienie. 10 Uniżcie się
przed Panem, a On was wywyższy. 11 Bracia! Nie
obmawiajcie się nawzajem. Jeśli ktoś obmawia
swego brata i osądza go, występuje przeciwko
Prawu i osądza je. A jeśli osądzasz Prawo, nie
jesteś jego wykonawcą, lecz sędzią.

12 Jeden jest tylko Prawodawca i Sędzia, który
może zbawić lub potępić. Kimże więc ty jesteś, że
osądzasz bliźniego? 13 Dlaczego teraz mówicie:
"Dziś lub jutro pojedziemy do tego miasta,
zatrzymamy się tam przez rok, będziemy
handlować i zarabiać? 14 Nie wiecie, co będzie
jutro. Czymże jest wasze życie? Jesteście jak dym,
który pojawia się na krótko i zaraz znika. 15
Powinniście raczej mówić: "Uczynimy to lub
tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli żyć będziemy. 16
Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A
każda zarozumiałość jest zła

17 Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni,
popełnia grzech.

Jk 5,16.19–20

Lekcja 13: s. 3, 7, 9, 11, 17, 20

16 Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i
módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali
uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa
modlitwa człowieka sprawiedliwego.

19 Bracia moi! Jeśliby ktoś z was zszedł z drogi
prawdy, a inny by go nawrócił, 20 niech wie, że
nawracając grzesznika z błędnej drogi, ocali go
od potępienia i przyczyni się do przebaczenia
wielu grzechów.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,22.24–25

Lekcja 13: s. 14, 17

22 Posłuszni prawdzie oczyściliście swoje dusze,
aby osiągnąć szczerą miłość braterską. Dlatego z
całego serca i wytrwale miłujcie się nawzajem!

24 Ponieważ: Każde stworzenie jest jak trawa i
cały jego wdzięk - jak kwiat polny. Trawa uschła,
kwiat opadł, 25 lecz słowo Pana trwa wiecznie. To
jest właśnie słowo Ewangelii, które wam
ogłoszono.

1 P 2,1.21–25

Lekcja 13: s. 2, 20, 21

1 Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i
obłudę, zawiść i wszelkie obmowy!

21 Do tego bowiem zostaliście powołani! Chrystus
również za was cierpiał i zostawił wam przykład,
abyście szli Jego śladami. 22 On nie popełnił
grzechu ani na Jego ustach nie było fałszu. 23 Gdy
Go znieważano, nie odpłacał zniewagami. Gdy
cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w ręce
sprawiedliwego Sędziego. 24 W swoim ciele
poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy
zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie.
Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany! 25
Byliście jak zbłąkane owce, ale nawróciliście się
do waszego Pasterza i Stróża waszych dusz.

1 P 3,8–10.15

Lekcja 13: s. 2, 12, 13, 14, 17, 20, 21

8 W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni
współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie
miłosierni i pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło
ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie
dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście
otrzymali błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce
cieszyć się życiem i doczekać dni szczęśliwych,
niech powstrzyma język od zła, a wargi od
obłudnej mowy!

15 Chrystusa Pana czcijcie w waszych sercach jako
świętego i bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć
każdemu, kto zażąda uzasadnienia waszej
nadziei.

1 P 4,8–11

Lekcja 13: s. 2, 3, 6, 7, 10, 13, 17, 18, 22, 23

8 Przede wszystkim wytrwale miłujcie się
nawzajem, bo miłość przebacza wiele grzechów. 9
Bądźcie dla siebie gościnni i nie narzekajcie. 10
Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki
każdy z was otrzymał. 11 Jeśli ktoś przemawia,
niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech
to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we
wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa
Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków.
Amen.

1 P 5,1–9

Lekcja 13: s. 10, 18, 21

1 Starszych, którzy są wśród was, proszę, jako również starszy i świadek cierpień Chrystusa, a także uczestnik chwały, która ma się objawić: 2 Paście Boże stado, które jest przy was, nie z przymusu, ale dobrowolnie, zgodnie z wolą Bożą; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem! 3 Nie nadużywajcie władzy nad powierzonymi wam ludźmi, lecz stańcie się wzorem dla owczarni. 4 A gdy się objawi Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiędnący wieniec chwały. 5 Również i wy, młodsi, bądźcie posłuszni starszym. Wszyscy zaś wobec siebie bądźcie pokorni, bo Bóg pysznym się sprzeciwia, a dla pokornych jest łaskawy.

6 Uniżcie się przed potężną ręką Boga, aby was wywyższył w odpowiednim czasie! 7 Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a On zatroszczy się o was. 8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak ryczący lew i szuka, kogo by pożreć. 9 Mocni wiarą stawiajcie mu opór. Wiedzcie, że takie same cierpienia muszą znosić wasi bracia w świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–4

Lekcja 13: s. 2

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego boska moc obdarowała nas wszystkim, co potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego, który nas powołał do udziału w swej chwale i doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej natury i uchronić się przed zepsuciem spowodowanym powszechną w świecie żądzą.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,7.9

Lekcja 13: s. 3, 9, 18, 20, 23

7 Jeżeli zaś chodzimy w światłości, tak jak On jest w światłości, mamy łączność między sobą, a krew Jezusa, Jego Syna, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości.

1 J 2,3–6.9–11

Lekcja 13: s. 11, 20

3 Po tym rozpoznajemy, że Go znamy, jeżeli przestrzegamy Jego przykazań. 4 Kto mówi, że Go zna, a nie przestrzega Jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto natomiast zachowuje Jego słowa, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała - po tym rozpoznajemy, że jesteśmy w Nim. 6 Kto mówi, że trwa w Nim, powinien tak żyć, jak On żył.

9 Kto mówi, że trwa w światłości, a nienawidzi swego brata, wciąż jest w ciemności. 10 Kto miłuje swego brata, trwa w światłości i nie staje się dla nikogo przyczyną upadku. 11 Kto zaś nienawidzi swego brata, trwa w ciemności i chodzi w ciemności. Nie wie, dokąd zmierza, ponieważ ciemności oślepiły jego oczy.

1 J 3,6–9.11.14–18.23

Lekcja 13: s. 2, 6, 11, 18, 20, 21

6 Każdy, kto trwa w Nim, nie grzeszy. Każdy, kto grzeszy, nie widział Go ani Go nie poznał. 7 Dzieci, niech was nikt nie wprowadza w błąd. Ten, kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, jak On jest sprawiedliwy. 8 Kto natomiast popełnia grzech, pochodzi od diabła, bo diabeł grzeszy od początku. Syn Boży ukazał się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. 9 Każdy, kto się z Boga narodził, nie popełnia grzechu, bo ma w sobie zalążek życia Bożego. Nie może więc grzeszyć, gdyż narodził się z Boga.

11 Takie bowiem jest orędzie, które słyszeliście od początku, że mamy się wzajemnie miłować.

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje, trwa w śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca, nie ma w sobie życia wiecznego. 16 Po tym rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje życie. My także powinniśmy oddać życie za braci. 17 Jeśli ktoś obfituje w bogactwa świata i widząc swego brata w potrzebie, zamyka przed nim swoje serce, jak może trwać w nim miłość Boga? 18 Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą.

23 A to jest Jego przykazanie, abyśmy uwierzyli w imię Jego Syna Jezusa Chrystusa i miłowali się wzajemnie zgodnie z przykazaniem, jakie nam dał.

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 13: s. 1, 2, 4, 6, 18, 20, 26, 27

7 Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość
pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 Miłość Boża ukazała
się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat
swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki
Niemu mieli życie. 10 Na tym polega miłość, że nie
my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i
posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za
nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak
umiłował, to my również powinniśmy miłować się
wzajemnie.

18 Tam, gdzie jest miłość, nie ma lęku, lecz
doskonała miłość odrzuca lęk, ponieważ lęk wiąże
się z karą. Kto natomiast się lęka, nie osiągnie
doskonałej miłości. 19 My miłujemy, ponieważ On
pierwszy nas umiłował. 20 Jeżeli ktoś powie:
"Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego
brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata,
którego widzi, nie może miłować Boga, którego
nie widzi. 21 Takie otrzymaliśmy od Niego
przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował
też swojego brata.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 13: s. 4, 21

3 Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego
przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

14 A taka jest pełna ufność, którą w Nim
pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się
z Jego wolą, On nas wysłuchuje. 15 Jeśli więc
wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy,
wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,5–6

Lekcja 13: s. 4, 18

5 A teraz proszę cię, Pani, abyśmy się wzajemnie
miłowali. Nie piszę ci nowego przykazania, lecz
to, które mamy od początku. 6 Miłość polega na
tym, że żyjemy według Jego przykazań. A przecież
przykazaniem, które słyszeliście od początku, jest
to, abyście żyli w miłości.

List Judy

Jud 1,16.24–25

Lekcja 13: s. 14, 23

16 Oni to zawsze narzekają i uskarżają się na swój
los, a ulegają własnym żądzom. Są bezczelni w
mowie, a schlebiają niektórym dla własnych
korzyści.

24 Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec
od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z
radością przed Jego majestatem. 25 Jemu niech
będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez
Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków,
teraz i po wszystkie wieki. Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,4–5

Lekcja 13: s. 9, 11

4 Mam jednak przeciw tobie to, że porzuciłeś
swoją pierwszą miłość. 5 Pamiętaj, skąd spadłeś.
Nawróć się i postępuj jak na początku, bo jeśli
nie, to przyjdę do ciebie i przesunę twój
świecznik z jego miejsca.

Ap 22,15

Lekcja 13: s. 13

15 Na zewnątrz są psy, czarodzieje, rozpustnicy,
zabójcy, bałwochwalcy i wszyscy, którzy lubią i
mówią kłamstwa.